

עסקים מילחמת המרתונים

המחוז האירובי מוניע ישראל — וחדירתו מזוהה במאבק עיקש בין בעלי מועדונים מתחרים.

להיט השנה בספורט הישראלי החופשי הוא המחול האירובי. מכר נירביראות המעריכים את עצמם, אימצו את השיטה האמריקאית ב"מכוניהם. השיטה הפעלה כללית של הגוף מתבצעת בליווי מוסיקת דיסקו ורוק סוערת ורועמת. באר צותהברית זהו כבר להיט ישן נושן, אך פה כולם עדיין מתרגשים מהחידוש ונהנים. גם הרוכשים את השיטה וגם אותם המוכרים אר תה. שלושה מכוני בריאות בתל אביב מנהלים בחודש האחרון קרב

סמוי על ליבות המתעמלים. המאבק החל כשצץ בראשו של אבי פאנק, בעל סטודיו למחול ו- בריאות, הרעיון לקיים מפע ענק — מרתוני — של מחול אירובי מתמשך ומפוצץ, בסגנון הסרט הט יורים גם בטוטים. המופע יכלול פרסים וקרי-ערך, כמו בטרט.

גניבה נבזית. פאנק שיתף ב- רעיונו את עמיתו, בעלי מכוני הספורט כדי שהאירוע יקבל מי מדים רחבים. ורד ציבעון, המנהלת מכון להתעמלות ולריקוד, והסוענת לזכות ראשונים למחול האירובי, נמרוד דרייפוס, בעל מכון הבריאות במלון הילטון, התלהבו מה רעיון. דרייפוס מיהר לבשר לחברי מועדונו על הגיגה-מרתונית פרטית שלו. באווירה מפוארת, עם כיבוד קל, הסתערו המוזמנים על החגיגה האירובית. עדה ינקלוביץ, ה- מרקידה בריאת הגוף בת ה-20, הקפיצה את הקהל המזוע על ה-

שטיח מקיר לקיר, לקול צלילי מוסיקה קיצבית. אבי פאנק, שהגיע באמצע ה- חגיגה חיוור ותוהה, אמר בכעס: "זוהי גניבה נבזית. זה לא פייר מה שקורה פה. מה שאני תוכנתי שנעשה ביחד, עשה דרייפוס מי תחת לאפי. כנב".

כל צידוקיו של דרייפוס שזה לא מרתון ולא תחרות, רק חגיגה קטנה של מחול אירובי מתמשך, לא הרגיעה את פאנק הנסער. גם ה- שותפה השלישית, רתחה מזעם: "זה לא יפה מבחינה אישית. ה- רעיון היה של אבי פאנק. דרייפוס התנהג כסוחר שגנב את הרעיון מאבי פאנק. אני אומנם מאושרת שהמחול האירובי תפס בארץ, אבל אני משוכנעת שמה שעשה דרייפוס לא יגיע לקרסוליים של מה שיהיה במרתון שלנו, שיתקיים ב- מאי."

בעדי-מועדונים דרייפוס ופאנק
לא יגיע לקרסוליים

משמצאו עמוס לביא, בן ה-11 וחבריו, תלמידי כיתות ה' ויו" בבית-ספר יסודי, חורבה נטושה בהרצליה, בקירבת בית סבו של עמוס, לא היה גבול לשימיהם. החורבה הציתה את דמיונם של הילדים. היא שימשה מקום מיט-גש אידיאלי לתעלוליהם ולמישיח-קיהם.

החבורה, שמנתה שלושה יל-דים ושתי ילדות, קראה למקום "בית הגמדים". הם נהגו להתכנס בו אחרי שעות-הלימודים.

המטומטמת. לפני כשנה הם מצאו רימון ולידו כמה כדורים. כיאה לחבורה סודית, הם טמנו את המציאה באדמה, ליד החיר-בה הנטושה.

הזמן חלף והילדים שכחו את העניין. לפני כחודש, כשהמורה הסבירה בכיתה עד כמה מסוכן לשחק ברימון, נזכרו הילדים במה שהטמינו ליד החורבה שלהם. אה-רי התייעצות שקיימו ביניהם, הם סיפרו זאת לאם אחד הילדים. זו ניגשה מייד למיטרה, ששלחה למקום חבלן. החבלן סילק את הרימון ואת הכדורים.

חוקריהנוער במיטרה הסביר לעמוס, שהתמנה דובר החבורה, עד כמה מסוכן הדבר, ומה עלול היה לקרות להם. הילדים הבטיחו שהפרשה תמה. לפני שבוע, ביום השלישי, קי-בל עמוס לביא מיכתב ממחלקת האבירות של המיטרה. לתדה-מתו, ביקשו ממנו לבוא לקחת את החפצים שמצא, כי לא נמצא להם דורש. תגובת הילד: המיט-טרה מטומטמת.

מישפט הגנב מגוב - נעדר

הזקן ראה את מקומו המחבוא, הוציא את המטמון, הוכה ונשרד.

מאיר כליפה וחברו, שאלתיאל ערוסי, עשו "מכה" גדולה. לדברי כתבי-האיש הם פרצו לביתה של לונה חיים וגנבו משם תכשיטים, שעוניהב ושרשרת בשווי של עשר רת אלפים שקל. את התכשיטים הסתירו בחצר בית-הספר גאולים בבתיים, וחשבו לחזור כאשר יע-בור זעם.

מבית הסמוך הבחין בצעירים גרגורי רובינשטיין (70). כאשר התרחקו מהמקום ירד לחצר ונטל את המטמון. את התכשיטים היקי-רים הסתיר תחת המיזרון, יחד עם חסכונוותו בסך אלפיים שקל במי-זמן.

עומד להתגייס. לא עבר זמן רב, ושני הצעירים גילו מי נטל את שללם ומיהרו לדרוש את התכ-שיטים מרובינשטיין. הוא הכחיש בתוקף כל קשר לגניבה. אך הם לא הירפו, היכוחה וחיפשו בדירה. מתחת למיזרונם מצאו השניים את השלל וגם את חסכונוותו של הז-קן.

המיטרה עצרה את השניים. והוגש כתבי-אישום. השופט אריה אבן יהודה ציווה לעצרם.

הווי צל"ש לשוטרים היגדים דיווחו למיטרה על מציאת רימון וכדורים

הילדים דיווחו למיטרה על מציאת רימון וכדורים

בעיקבות העליה מארץ אפריקאית מסויימת:

המלריה והשחפת חוזרות לישראל!

אחת, במצב חמור, הועברה לבית-החולים בצפת, שם יש מחלקה מיוחדת למחלות-ריאה. אחרים קיבלו מייד טיפול תרופתי. גילוי מחלה, שבמצב מסויים יכולה להיות מידבקה, עורר סערה בבית-החולים הכרמל. עובדי הצוות הרפואי סיפרו, שהנהגלה הורתה לערוך תבחין מנטו — בדיקה לגילוי התנגדות הגוף לשהפת — לכל צוות-העובדים. אך הנהלת בית-החולים הכחישה ידיעה זו.

הד"ר יעקב נחמיאס, רופא פנימי בכרמל, שמונה אחראי לזיהוי המחלות הזיהומיות בקבוצת מהגרים זו והטיפול בהן, התעקש: "אלינו הגיעו רק כמה מיקרים בודדים."

מחלה חברתית

מחלת השחפת הוא חיידק, הגורם לנמק באיבר הפנימי שבו הוא מתיישב. המחלה, שבעולם המערבי היא הודברה, יכולה לגרום אף למות. בישראל מתגלים מדי שנה כמה חולים — חלקם אנשים שנשארו את החיידק בגופם מאז ילדות, והיא התגלתה בשנות הבגרות. ישראל, שהיא ארץ קולטת הגירה, נאלצת לקלוט גם מחלות. שחפת הובאה לישראל לא רק בעליה שהגיעה מתימן, אלא גם התגלתה בקרב מהגרים שבאו מאירופה אחרי מילחמת העולם השנייה.

רוב הלוקים במחלה הם אנשים החיים באזורים נחשלים או בתנאים ירודים — צפיפות-דיוור, סטנדרטים נמוכים של תברואה ציבורית והיגיינה אישית מעלים את שכיחות מיקריה-שחפת. תתינונה ומחלות מתישות הן קרקע פורייה, שעליה משגשים החיידקים הקטלניים. התפשטות הזיהום בתנאים כאלה היא מהירה יותר, ויכולה ליהפך בקלות לבעיית חברתית.

מייד עם נחיתתם של עולים בישראל, עורכים צוותים רפואיים מיי-חדים את כל הבדיקות הדרושות לזיהוי מחלות זיהומיות. כולם מקבלים תרופה מונעת מלריה. הטיפול בשחפת סבוך יותר. אצל חלק מהמהגרים ניתן לגלות אותה ולטפל בה. האחרים, הנושאים עימם חיידקים רדומים, עלולים ללקות בשנים הבאות.

עליה ניכרת במספר חולי המלריה והשחפת נרשמה בשנתיים האחרונות במחלקה לאפידמיולוגיה שבמיטרה-בריאות. מבדיקת שמות החולים, שלקו במחלות, ניתן להוציא מסקנה ברורה אחת: המחלות פגעו ביושבי כמה מרכזי-הקליטה בארץ.

כבר במחצית הראשונה של 1980, למשל, נרשמו 26 מיקרי-מלריה בישראל, בעוד שבכל 1979 נרשמו רק 16 מיקרי-מלריה. 15 מבין 26 החולים באותה מחצית השנה היו מהגרים מאותה ארץ. ארבעה מיקרים אחרים נתגלו אצל תירות הולנדיות, שיצאו מישראל לטיול במצרים. הן ביקרו שם באזורי לוקסור ואסוואן. כך שאותה תקופה רק שיבעה מיקרים היו תוצאה של הידבקות בישראל — נתון המתאים לתפוצת המחלה בשנים קודמות.

מיספר מיקריה-שחפת הפעילה ב-1981 עלה לכ-250, לעומת ממוצע של כ-100 מיקרים בכל אחת מהשנים הקודמות. כל גילוי של מחלה זיהומית מידבקה מחייב דיווח ללישכת הבריאות. רופאי-משפחה, המאתר את המחלה, יכול בדרך-כלל לתת לחולה את הטיפול המתאים. אך כשעולה מיספר הדיווחים על סוג מסויים של מחלה, התופעה דורשת התייחסות מיוחדת של מישרד הבריאות, כדי למנוע בעוד מועד התפשטות מגיפה. החשש, אז, אינו דווקא לחולים שלקו במחלה, אלא לאלה שעלולים להידבק בה — תינוקות, זקנים וחולים כרוניים.

מישרד-הבריאות של כל חברות האו"ם נוהגים להעביר נתונים על ממדי המחלות המידבקות לאירגון הבריאות העולמי, כי הווירוסים והחיידקים טרם שמעו, כידוע, על הגבולות המדיניים.

חשש מחשיפה

כלי תייר, המסייר בעולם והעובר בארץ שבה פשתה המחלה, יכול להעביר אותה לארץ אחרת. לכן אדם הבא מארץ "נקיה", חייב לדעת שהוא יכול לפגוש בארץ אחרת במוקד מחלה. כך שלשיל-טונות-התיירות בכל מדינה יש עניין ששילטונות-הבריאות באותה הארץ ידאגו לבער מחלות היכולות להרתיע תיירים.

העובדה, שבשנתיים האחרונות עולה שיעור החולים במלריה ושחפת, אינה נוחה למישרדים הממשלתיים המופקדים על עניינים אלה בישראל.

מי שהופתעו מדיווח זה, היו דווקא אנשי-הסוכנות. הם סומכים על מישרד-הבריאות שביכולתו לדאוג לטיפול בחולים שהתגלו בקרב מההגרים, המהווים היום כשליש מאוכלוסיית מרכזי-הקליטה בישראל.

הדיווח לאירגון הבריאות העולמי עלול לחשוף את ארץ-המוצא. ממרכזי-הקליטה בעתליהת הגיעו בחודש האחרון כמה חולים כאלה לבית-החולים הכרמל שבחיפה.